

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja “Nebīstieties, Es uzvarēju pasauli!”
(Jņ 16, 33)

Kristus ir augšāmcēlies! Alleluja!!!

Ar šiem Dzīvības Kēniņa uzvaras sveiciena vārdiem mīļi sveicu visus kristiešus, kuri sirsnīgi priecājas un pateicas savam Glābējam par atjaunotās mūžīgās dzīves dāvanu. Lieldienu svētki ir mūsu ticības mūžīgai dzīvei manifestācijas svētki, kuros kristieši svinīgi pasludina, ka Jēzus Kristus, paties Dieva Dēls, kurš kļuva par patiesu Cilvēku, pieņemdams mūsu cilvēcisko dabu, ir reāli nomiris pie krusta par visas pasaules grēciniekiem un ar savu nāvi uzvarējis mūžseno cilvēces ienaidnieku Nāvi, atbrīvodams mūs no tās varas. Tas ir pirmais ļoti svarīgais kristiešu ticības apliecinājums — Kristus nāve, ko ticīgie svin Lielajā Piektdienā, kad pulcējas uz kopīgi meditēto Krustaceļu, garīgi pārceļoties uz Jeruzalēmi pirms 1993 gadiem, kur notika mūsu atpestīšanas dramatiskākie notikumi gan Jēzus aresta un cietumā pavadītās nakts laikā pēc Pēdējām vakariņām Lielajā Ceturtdienā, gan Romas pārvaldnieka Pilāta netaisnīgā sprieduma eksekūcijā necilvēciskajā šausmīšanā un apmēram 600-800 metru garajā Krusta ceļā līdz Golgātas kalnam, uz kura Jēzus tika sists krustā un atdeva par mums savu dzīvību. Baznīca — ticīgo saime, kuru bieži apzīmē kā Kristus Līgavu, apraud sava Līgavaiņa nāvi un piedalās Viņa bērēs, ieturot stingru gavēni no ierastajiem gaļas ēdieniem un izpriečām, izklaidēm. Tā ir ļoti svēta diena kristiešiem, kuri nesvin Euharistiju un citus sakramentus ne Lielajā Piektdienā, nedz arī Lielajā Sestdienā līdz pat Augšāmcēlšanās Vigīlijai Svētajā Naktī, kas kļuva par Glābēja Kristus triumfa nakti, kurā Viņš sagrāva Nāves varu, kurai uz īsu brīdi bija padota Pestītāja miesa, guldīta kapā. Šajā naktī kristieši ar lielu sajūsmu pasludina un apliecina mūsu ticības vissvarīgāko patiesību, ka Kristus ir augšāmcēlies un ir atkal dzīvs. Dzīvība atkal triumfē pār Nāvi, kas ir sakauta divkaujā. Mums nav lielāku svētku par Pashas svētkiem, kuros mēs svinam šo Kristus pāreju no nāves uz dzīvību. Tāpēc katram īstam kristietim ir svēts pienākums kristīgi nosvinēt šos vislielākos Baznīcas svētkus, aktīvi ņemot dalību visu Triju Lielo Dienu dievkalpojumos, kuri sākas Kunga Pēdējo vakariņu svētajā Misē Lielajā Ceturtdienā un noslēdzas Augšāmcēlšanās svētdienā. Tā ir kā viena vesela un neatdalāma svētku diena, kuru nedrīkst sadalīt mazāk vai vairāk svarīgākajās dienās. Aicinu visus draudzes locekļus apzinīgi un aktīvi piedalīties šajos svētkos, lai vispilnīgākā veidā sajustu sv. Gara prieku, ka arī mēs līdz ar Kristu esam nomiruši priekš mūsu grēkiem un līdz ar Viņu esam augšāmcēlušies jaunai dzīvei kopā ar Dievu šeit un mūžībā.

Sirsnīgi sveicu visus mūsu draudzes locekļus un avīzītes lasītājus gaišajos un liksmajos Dieva Dēla Augšāmcēlšanās svētkos, sevišķi vecos, slimos, vientuļos un nabadzīgos. Drosmīgi sekosim mūsu Karavadonim Kristum! *Jūsu gans: pr. Andris Solims*

Kristus ir augšāmcēlies!

Noslēdzies Lielais gavēnis, un mēs ieejam Lieldienu priekā. Šajā gavēnī mums izdevās sakārtot dažas lietas. Vienojāmies par kopīgu “Mieram tuvu” lasīšanu no rītiem, jo vakaros līdz šim neizdevās saskaņot laiku. Godam pildījām savas apņemšanās, protams, gavējām.

Es veltīju vairāk laika sarunai ar Dievu. Jau atkal sajutu trauksmi un dusmas saistībā ar notikumiem pasaulē. Dažreiz pārņem tāda bezcerība. Tik daudzu cilvēku dzīves ir atkarīgas no prātu izkūkojušu politiķu lēmumiem. Tā nu sēdēju un domāju – cik gan sekla un nepilnīga ir mana ticība. Jo, ja es patiesi no visas sirds spētu paļauties uz Dievu, tad man šādas domas pat prātā neienāktu.

Kad savas bažas izstāstīju priesterim, saņēmu ieteikumu – nedomāt un nekonzentrēties uz to, ko nevaru kontrolēt un kā man nav, bet biežāk teikt Dievam paldies par to, kas man dots. Priesteris norādīja, ka tad ticība manī vairošies un nostiprināsies. Jā, skaisti un pareizi teikts, tomēr man kā impulsīvam cilvēkam tas šķita par dziļu. Un tad Dievs man dāvāja risinājumu. Gavēņa sākumā veiksmīgi “nobeidzu” savu veco mikserīti, un no vīra Jāņa 8. martā dāvanā saņēmu virtuves kombainu. Tad nu manas konditorejas prasmes tika paceltas citā līmenī. Turklāt, ņemot vērā mazuļa vēlmi asistēt visos procesos, man vairs fiziski nebija laika lasīt ziņas un šausmināties. Fonā skanot Radio Marija, cepām kūkas uz nebēdu.

Tad nu vēlos Dievam pateikt paldies par Viņa rūpēm, par priesteru padomu, par Jāņa mīlestību un par manu virtuves kombainu. Dievs ir brīnišķīgs Tētis – Viņš vislabāk zina, kas Viņa bērniem nepieciešams.

Gaišas Lieldienas!

Rita Ķepure

Ceļa piezīmes

Gribētos, lai Lielā gavēņa laika izskaņā būtu kāda skaista atziņa, ar ko padalīties, bet galvā riņķo vien neskaitāmas domas par pārceļšanos un kārtējo “jauno” sākumu mūsu ģimenei. Domās pakoju vēl atlikušās mantas un prātoju, kā pārceļšanos pārcietīs mūsu kaķis.

Pie sienas aizvien piekārts stāv pērn aizvadītā svētceļojuma uz Aglonu krusts, kas atgādina gan par ceļa grūtībām, gan par debesu gaismu, ko Svētais Gars lej sirdīs tiem, kas paļaujas uz Viņu. Mēs esam svētceļnieki gan uz puteklainā, parasti arī saules pielietā ceļa kaut kur Aglonas apkaimē, gan ceļojot no Pelnu trešdienas Lielās nedēļas virzienā.

Līdzīgi var raudzīties uz visām lietām, ko piedzīvojam. Ir pats sākuma ceļš, kas sākas Dieva svētajā iecerē, turpinās ieņemšanas brīdī un atklājas piedzimšanas brīnumā. Ir bērnības ceļš, kas, ja Dievs

dod, ievēd pieaugušo atbildīgajā dzīvē. Turpat pa ceļam katrā sirdī atskan aicinājuma ceļš - vieniem uz laulību, citiem uz Dievam nedalīti veltītu dzīvi. Tā varētu turpināt bezgalīgi.

Par ceļu, kuru soļojām kopā ar jums visiem Lielvārdes draudzē, vēlos pateikt lielu paldies! Paldies par sirsniņu atvērtību, smaidiem un piederības sajūtu! Paldies par siltumu un lūgšanām, par centību un rūpēm! Lielvārdes draudzes cilvēki ar priesteri Andri draudzes gana postenī man paliks kā piemērs vienotībai un pašizliedzībai.

Svarīgs posms aizvadīts arī mūsu dēliņa Franciska kristīgās dzīves sākumā. Atceros, kā pirmajās reizēs viņš baidījās no skaļajiem zvaniem baznīcā, turpretī tagad viņš zina, ka zvani aicina skatīties uz Pestītāju. Īpašu paldies gribu pateikt mazajai Martai par draudzību un smiekliem, par viņas stāstiem un dzīvesprieku!

Lielās nedēļas kulminācija ir Kristus uzvara pār nāvi augšāmcēlšanās priekā. Lai Dievs dod, ka mūsu visu dzīves ceļš ievēd mūžīgajā priekā Debesu valstībā, tāpēc negribu atvadīties, bet teikt - uz satikšanos mūsu svētceļojumu krustojumos, bet visbeidzot - mājās pie Dieva mūžībā.

Ar sveicieniem:

Signe Liekniņa

Lūgšana un dzīve

Gavēnis, manuprāt, katru aicina novērtēt un pateikties par katru nodzīvoto dienu un katru satikto cilvēku. Šodien uzdevu sev jautājumu, vai esmu godīgi pavadījusi šo man dāvāto laiku?

Vakarā, ejot gulēt, lūdzu: "Kungs, svētī visus, atvieglini sāpes, izdziedini slimniekus ...". Nākamajā rītā piecelos un no jauna dzīvoju bez rūpēm. Dienas gaitā nevienam nenoslauku asaru, nedalos nastā ar brāli, neapciemoju slimo kaimiņu, neuzsmaidu noskumušajam, neiedrošinu šaubīgo, neuzmundrinu problēmās nonākušo līdzcilvēku, nevairoju mieru tur, kur valda naidis. Tomēr vakarā atkal lūdzos: "Dievs, svētī visus ...". Tad nāk prātā – varbūt es neapzināti lūgšanā meklēju mierinājumu un žēlastību, nevis žēlastību Devēju?

Pateicība Dievam - Viņš darbojas un dāvā man žēlastību, mieru un mīlestību pat par šo manu seklo lūgšanu! Līdzība ar dabu, piemēram, pavasaris atnāk mierīgi un klusi, zāle pati sadīgst, lai gan mēs neko nedarām.

Pateicība par ģimeni, bērniem un mazbērniem, jaukajiem kaimiņiem, atbalstošajiem draudzes locekļiem, par prāvestu Andri, kurš par mūsu garīgo veselību uztraucas vairāk nekā mēs paši!

"Dievu neviens nekad nav redzējis, ja mēs mīlam cits citu, tad Dievs mājo mūsos, un Viņa mīlestība ir mūsu vidū tapusi pilnīga." (1Jņ 4,12)

Lūgšanu un mīlestības apmirdzētas Lieldienas ikkatrā Lielvārdes ģimenē, iespējas katram saskatīt un izvērtēt Gavēņa laikā atrasto!

Antija Vēvere

Dievs ir uzticams (2 Tes 3, 3)

Atkal gribas sākt tieši ar šo rakstu vietu. Kāpēc? Nu, pirmkārt, tāpēc, ka vēl joprojām dzīvoju, vēl

joprojām ticu, vēl joprojām piedzīvoju, ka Dievs spītīgi rūpējas par mani un manu ģimeni, kaut arī dažbrīd nomaldos pasaules maldos vai pazūdu savā ego. Tas nekas, tas ir cilvēciskais manī.

Visvairāk par Dieva uzticību man liecina manas (mūsu kā ģimenes) uzklaustās lūgšanas un piepildītās ilgas. Kā raksta svētais Ignācijs no Lojolas, Dieva griba atklājas arī caur cilvēka sirdī ieliktajām ilgām un cerībām. Tā nu es priecājos, cik ļoti Viņš mani mīl.

Es bieži skatos uz savu dēlu Francisku, un man liekas, ka viņš ir perfekts. Šādos brīžos apzinos, ka Dievs tieši tāpat uzlūko mani. Neskatoties uz manu vājumu un ļaunumu, Viņš man vēl vislabāko gan mūžībā, gan esot šeit, pasaulē, tāpēc es vēlētos biežāk spēt atteikties no savām metodēm un veidiem, kā sasniegt kāroto, un vairāk paļauties uz Dieva gudrību.

Piedzīvoju, cik man ir grūti būt pazemīgam darbā, cik grūti ir atzīt, ka kaut ko nespēju vai nemāku, ka esmu kaut ko sabojājis. Zinu, ka Dieva spēks atklājas manā nespēkā, bet, lūk, darbā mana lepība šo atziņu norok. Ir grūti, tomēr apzinos, ka tieši tas ir mans krusts, kas jānes - šis grūtības, kas mani lauž. Tāpēc Dievs mani ir nolīcis tieši šajā darba vietā. Šis ir mans godājamais krusts.

Mēs šonedēļ pārceļamies uz dzīvi Latgalē. Man pašam tam gandrīz grūti noticēt. Gada sākumā, domājot par jaunā gada cerībām un mērķiem, ierakstīju arī to, bet īsti neticēju, ka tas tiešām var notikt. Mēs jau, liekas, tik ilgi meklējām iespējas dzīvot lauku sētā, visādi domājām un plānojām, bet tas viss beidzās ar neko. Tāpēc arī gada sākumā biju nedaudz skeptisks. Notika pretējais.

Es ticu, ka šie notikumi ir daļa no Dieva plāna. Lai arī ir tik daudz lietu, kas vēl kārtojamas, nekrītam izmisumā. Notikumi virzās uz priekšu plūstoši. Vienlaikus vērojam daudz dažādu apstākļu sakrītību, ka es nešaubos - tas ir mums paredzētais ceļš.

Pārceļšanās sakarā es dzirdu apkārtējo neizpratni: kam mums tas vajadzīgs, laukos taču nav ne iespēju, ne nākotnes. Tieši tāpēc jau nav, ka liela daļa cilvēku tā uzskata. Nē, laukos ir nākotne, ja tur būs cilvēki, ja būs ģimenes un dzims bērni. Viss ir mūsu (manās) rokās.

Drīz beigsies Gavēņa laiks, un es būtu gribējis to pavadīt klusāk, mierīgāk, bet ir sanācis daudz ko kārtot un darboties. Daudz domu, maz klusuma. Tomēr es priecājos, ka ir sanācis izlasīt teju visu Jauno Derību (līdz Pūpolu svētdienai būs visa - tā to paredz plāns, pie kura turamies), bet Kunga Augšāmcēlšanās svētki mums būs jauns sākums jaunajās mājās.

Es jūtos iedvesmots. Paldies arī jums, Lielvārdes draudze! Mēs tiešām jutāmies pie jums kā mājās. Bijām daļa, bet tagad mums jādodas tālāk.

Lai ir slavēts Kungs, Izraēļa Dievs!

Ingus Liekniņš

Labo darbu svarīgums

Šogad marts atnācis ar siltuma rekordiem. Pēc skaistas, baltas ziemas likās, ka atnāks garš un mokošs pavasaris ar paliem un plūdiem. Dievs mūs šogad lutina. Saulīte un sausais laiks izkausēja nemanot ziemas smago segu. Vienu rītu es pat nobijos no

pārsteiguma. Marta sākums man atgādināja aprīļa beigas. Divi mēneši it kā izgaisuši. Marts ar astonpadsmit grādiem ir kā brīnums. Saulainā aizvējā zibenīgi izsprāgst no zemes mazie pavasara vēstneši ar baltām galviņām - sniegpulkstenītes. Vienīgi aukstie rīti ar balto salnas kārtu uz zālāja steidzīgiem pavasara augiem atgādina, ka maijs vēl ir tālu. Gads ir iesācies un patiesi izdevies. Dievs mums patiesi māca kā dalīties savā mīlestībā, lai visi būtu samīļoti un aprūpēti. Ziema mani lutināja gan ar sniegu, gan aukstumu. Citus gadus vēl aprīlī varēja teikt, ka turpinās pelēkais novembris. Šogad visa ziema bija kā ziema. Balta, ziemīga arī savā stindzinošā aukstumā.

Jēzus atnāca uz šīs pasaules cilvēka veidolā, lai pateiktu: “Mīliet viens otru!” Šos vārdus es dzirdēju arī no savas māmiņas, pirms viņa pameta šo pasauli. Tas bija viņas pēdējais novēlējums man. Ja es varētu iemācīties ikdienu izturēt, tikai daloties ar šo mīlestības prieku. Es cenšos, bet nemanot ik pa brīdi man galvā iezogas kāda negatīva doma. Es atkal atzīstos Jēzum par savām nepilnībām.

Dievs bija pasargājis Mariju no iedzimtā grēka, dodot pasaulei vēl vienu palīgu, atbalstu arī man. Vēršos ik dienas pie Dievmāmiņas, lai viņa man palīdz apgūt šo spēku mīlēt vienam otru. Manas domas aizved pie maniem darbiem. Prasu priesterim, vai varu šoreiz nebūt, neizdarīt. Vienmēr viņa atbilde ir - “Nē, tev tas ir jāizdara!” Apmeklētā Mise, ikdienas noskaitītais Rožukronis, pateiktais paldies, arī uzrakstītais raksts avīzei veicina mani uz labām domām, lai es palieku ar mīlestības dalīšanās spēku. Šie ikdienas uzdevumi ir viens no dalīties mīlestībā stūrakmeņiem, kas mani atbalsta un stiprina. Tie ir padarītie darbi, kas stiprina manu dvēseli.

Lieldienas jau ir uz sliekšņa. Jēzus visā savā godībā atnāks arī pie manis, lai paskatītos, cik tālu esmu iemācījusies mīlēt katru dienu, mīlēt citus kā sevi pašu. Es cenšos to no visas sirds. Mācos un lēnītēm apgūstu Tavu, Jēzu, brīnišķīgo Grāmatu. Katru dienu es tur atrodu teikumu, kas palīdz man apgūt tuvākmīlestības spēku.

Lai augšāmceltā Kunga gaisma spīd cauri mūsu ikdienas gaitām, modinot cerību un stiprinot mīlestību! Svētīgu un gaišu Lieldienu laiku! *Sarmīte Zoltnere*

Lielā diena

*“Atnuoce Leldiņa puor augstim kolnim,
Puor augstim kolnim, caur zalim bārzim,
Sorkonys ūlenis mātuodama,
Mozūs bierneņus muoneidama.”*

Tā mēs reiz dziedājām folkloras kopā “Vecvārkava”, kuras dibinātāja un ilggadīgā vadītāja bija mana mamma Janīna Vilmane. Vecvārkavā Lieldienu pasākums vienmēr notika Otrajās Lieldienās pēc Svētās Mises baznīcā. Stingri katoliskajā Latgalē nebija iedomājami izklaidējošie pasākumi gavēnī un vēl jo vairāk Lielās Nedēļas laikā. Toties otrajā Lieldienu dienā bija jautrība ar šūpolēm, olu kaujām, mūziku, dejām un sporta pasākumiem, bet etnogrāfiskā kopa ievadīja pasākumu, kā pirmo dziedot tieši šo dziesmu. Mēģināšu paskaidrot jums – kāpēc?

Varbūt jūs mulsina bērniņu “mānīšana”? Latgaliskajās izloksnēs vārdiem “muoneit”, “damuoneit” ir arī otrā nozīme, proti, “pieaicināt”, “pievilināt”. No skolas laikiem atceramies, ka mūsu tautas dainas nav saprotamas viennozīmīgi, tās ir jātulko, iedziļinoties katra vārda nozīmē, tā apzinot vēsturisko kontekstu. Manuprāt, Latgalē folkloras arheologu savāktajās dainās atrodama sena liecība par kristietības ienākšanu Latvijā. Četrtrinde, ar kuru es sāku sarunu ar jums, cienījamie lasītāji, varētu būt sena liecība par pirmo Latgaļu kristīgo karali Jersikas Visvaldi. Šī doma pamatojas uz kristīgo simboliku, kas izriet no dainas konteksta.

Jersika (10. – 13. gs.) bija viens no pirmajiem spēcīgajiem valstiskajiem veidojumiem pašreizējās Latvijas teritorijā. Arī Kokneses valsts ar mūsu Lielvārdi bija tās sastāvā.

Gribētos piekrist vēsturnieku apgalvojumam, ka kristietība, tās Austrumu atzars, Jersikas valsts teritorijā ienāca ar senās Polockas kņazistes ietekmi, kurai Visvaldis maksāja nodevas. Romas katoļticība senajā Letijā (šis nosaukums atrodams senās Romas vēsturnieku annālēs) nostiprinājās ar pakļaušanos Rīgas Bīskapam Albertam 13. gs. sākumā.

No šiem senajiem laikiem ir saglabājušās dziesmas ar iekodētu kristīgo simboliku, kas saglabājusies līdz mūsdienām.

Vai gribat zināt, ko man nozīmē rindiņa “sorkonys ūlenis mātuodama”? Vai jums arī tas asociējas ar Lieldienu procesiju? Domāju, ka tā ir tā pati Kristus mācības pasludināšana tautām, kas izteikta īpašajā dainu valodā.

Kristus augšāmcelšanās ceļš ved caur Pūpolu/ Palmu svētdienu, ko simbolizē arī plaukstošo bērzu zari, Pēdējām vakariņām ar saviem mācekļiem un Krusta ceļa ciešanām, kad tika izlietas Svētās Asinis.

Visi zinām, ka sarkanā krāsa atgādina par Jēzus Kristus ciešanām un asinīm, kas izlietas pie krusta, bet ola pati par sevi simbolizē tukšo kapu, no kura Viņš augšāmcēlies.

Tālab šinī senajā dainā bērni tiek nevis mānīti, bet iepazīstināti ar kristietības mācību. Bērnam tiek ielikts rokās Kristus mīlestības apliecinājums - Tevis dēļ viņš cieta, līdz ar viņu Tu modīsies mūžīgajai dzīvei. Priecājies, jo ar savām asinīm viņš atpirka Tevi!

Rita Bobkova

Dievkalpojumu kārtība Lielvārdes draudzē aprīlī

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā

Sakramenta uzstādīšana un adorācija;

10:20 – Rožukroņa lūgšanas;

11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un sestdienās: sv. Mise pl. 18:00.

Lielās nedēļas dievkalpojumu kārtība

2.04. – Lielajā Ceturtdienā:

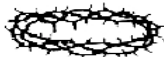
pl. 18:00 - Kunga Pēdējo vakariņu sv. Mise ar kāju mazgāšanas ritu un Vissv. Sakramenta pārņemšanu.

3.04. – Lielajā Piektdienā

(jāievēro **STINGRAIS gavēnis!**):

pl. 13:15 - Krustaceļš.

pl. 15:00 - **Kunga ciešanu dievkalpojums.**

4.04. – Lielajā Sestdienā:

pl. 11:00 - Sāpju Mātes stunda.

Kunga Augšamcelšanās Lieldienu svētdienā:

5.04. – pl. 0:00 - Lieldienu Vigīlija svētajā naktī (galvenais Lieldienu dievkalpojums!): uguns, ūdens un Lieldienu maltītes pasvētīšana; adorācijas nakts līdz rītam.

pl. 7:30 – Lieldienu Rīta slavas dziesmas (*Laudes*);

pl. 8:00 – Kristus Augšamcelšanās svētku procesija; Kunga Augšamcelšanās svētdienas Dienas Mise ar Lieldienu maltītes pasvētīšanu.

6.04. – Otrajās Lieldienās:

pl. 14:00 – sv. Mise Jumpravā.

12.04. – Dieva Žēlsirdības jeb Baltā svētdiena:

pl. 11:00 – Sv. Mise.

26.04. – Labā Gana svētdiena:

pl. 11:00 – Sv. Mise. Lūgsimies par saviem draudžu ganiem un par jauniem aicinājumiem uz Priesterību.

Sirsnīga pateicība visiem, kuri piedalījās Sestdienas talkā 28.03. Centīgā darbā izdevās sakopt dievnama teritoriju, sevišķi tās izdemolēto daļu, ko nopostīja mežonīgie bērni...

29.04. pl. 18:00 sv. Misē sirsnīgi lūgsimies par mūsu mīļotās diriģentes/ērgelnieces Janas Grizānes dvēseli viņas nāves 5. gadadienā.

Paldies par tavu kalpošanu! Izlūdz mums jaunus dziedātājus korī, sevišķi altus!

Sirsnīgi sveicam dzimšanas dienā:

ministrantu Jāni Vingri 18 gadu jubilejā (1.04.); Mariju Pizāni un Anītu Ozolu 65 gadu jubilejā (2.04.); Jūliju Tukišu (12.04.); Ilzi Sniegu-Sniedzīņu (15.04.); Veroniku Kudeiko (16.04.); Gunāru Kūkoju (18.04.); Jāni Ķepuri (19.04.); Vitu Spilbergu (20.04.); Tatjanu Sļadz (25.04.); Moniku Ozišu (27.04.) u.c.

Ar zināmām skumjām, bet ar lielu pateicību sirdīs, mēs atvadāmies no mūsu draudzes jaunās Liekniņu ģimenītes: Ingusa, Signes un mazā Francīša, kuri kā pavasara gājputni aizlido prom uz jaunu mājvietu Latgalē pie Bārkavas, lai tur novītu sev jaunu ligzdiņu. Mīļš paldies jums par līdzdalību mūsu draudzē, sevišķi avīzītes veidošanā, un Ingum par kalpošanu Misēs kā ministrantam. Lai Dievs jūs svētī jaunajā mājoklī! Vienmēr gaidīsim jūs ciemos pie mums!

Lielvārdes draudze un prāvests Andris Solims

Dārgie draugi! Jau 10 gadus Lielvārdes draudze cīnās ar pašvaldību par mūsu dievnama vēsturiskās teritorijas daļas atsavināšanu jeb atpirkšanu par naudu, ko 1993. gadā Lielvārdes pašvaldība neatgriezta atpakaļ. 29.12.2016. bijusī Lielvārdes dome pieņēma lēmumu Nr.755 (prot.Nr.30, 78.punkts) pārdot draudzei dievnamam pieguļošo zemesgabala 74130010581 daļu ~2300m². Diemžēl šis lēmums netika izpildīts, bet patreizējā Ogres dome atsakās šo lēmumu, kas tai ir saistošs, realizēt. Pēc vairākkārtējiem iesniegumiem 16.03.2026. draudze saņēma Ogres domes atteikumu atsavināt minēto zemesgabalu. Tas izraisa sašutumu par ierēdņu pretestību un pieņemto likumīgo lēmumu nepildīšanu.

Aicinu pieteikties uz katehēzes nodarbībām! pieaugušajiem, gatavojoties uz Kristībām, Pirmo sv. Komūniju, Iestiprināšanu, Laulībām. Iespējams piedalīties arī brīvklauštājiem! Sakārtojiet laicīgi savu garīgo dzīvi! Nodarbības iespējams organizēt attālināti!!!

Aicinām jaunus, muzikālus dziedātājus nākt dziedāt mūsu draudzes korī!!! Zēni un jaunekļi tiek mīļi aicināti kalpot pie altāra kā ministranti draudzē!!!

Klausieties un atbalstiet katoļu **Radio Marija Latvija** FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv

Lūdzam ziedot dievnama rēķinu nomaksāšanai!!!

Ziedošanu var nodot personīgi dievnamā prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reģ. Nr. 90001080360

SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

“Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims

(mob.t.:29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv);

www.lielvardnieki.lv; facebook.com/lielvardesbaznica;

youtube.com/@lielvardesdraudze

